

TÜRADEK ARAPÇA DİL KAMPI İÇİN ALMANYA'DAN BULGURLU'YA

Ben 24 yaşındayım ve Almanya'da Diş Hekimliği Fak. de okuyorum; İmam Hatip Lisesi mezunu değilim, İlahiyat öğrencisi de olamadım. Arkadaşlarımı Arapça konusurlarken görüp dinlediğimde, onlara çok imreniyor bende öğrenmeyi arzu ediyordum. Ancak okulum yurt dışında olduğu için Türkiye'de bir Arapça kursuna katılmak üzere uygun bir vakit bulamıyordum. Bu yüzden en hızlı şekilde nasıl Arapça öğrenebilirim diye araştırdım ve TÜRADEK Arapça dil kampına rastladım. Hiç tereddüt etmeden başvurduğum ve ödev süreçlerine katıldım. Bu süreçte kamptan bahsettiğim herkes, bu kadar kısa sürede, Arapça öğrenmenin imkânsız olduğunu söylüyordu. Ama ben çok hevesliydim ve bu yüzden, Allah'ın izniyle, her türlü gayret ve denemeyi yapmakta kararlıyım. Ailemin desteği, teşviki işimi çok kolaylaştırdı. Hele annemin ve küçük kardeşimin benimle beraber kampa katılması babama olan şükran borcumuzu daha da artırmış oldu.

Ön hazırlıkları tamamlamış ve kampa katılmaya hak kazanmıştım. Gün geldi ve Bulgurludaki Ensar Vakfının yurduna gidip yerleştik.

Kampın ilk günü Ahmet Ziya İbrahimoglu hocamızla tutuşturma seminerimiz vardı ve bize bu sürecin nasıl geçeceğini ve hangi şartlarda hangi hedeflere nasıl ulaşabileceğimizi, neleri yapamayacağımızı, bütün her şeyi çok gerçekçi bir şekilde anlattı; zihnimizdeki bütün istifhamları giderdi. Gerçekten bize anlatıp ifade ettiği her şeyi uygulayıp yerine getirdiler. Hatta bence konuşmaları mütevazı, uygulamaları daha başarılı oldu.

Kamp şartları ve kuralları çok sıkıydı; sadece Arapça öğrenmiyor sistemli yepyeni bir hayat yaşıyor; yeni ve güzel alışkanlıklar ediniyorduk. Mesela erken yatıp erken kalkmak, telefonsuz yaşamak, günde iki öğün yemek, öğlen kaylûle uykusu uyumak, vakti verimli değerlendirmek gibi. Buna rağmen hocalarımızın tecrübelerine güvenip dersimize odaklandığımızda her şey çok güzel ve kolay olabiliyordu. Kampta geçirdiğim günler gerçekten hayatımda geçirdiğim en verimli günlerdi. Bir günümüz belki de normalde yaşadığımız 2-3 günümüze bedel sayılabilirdi. Arap hocalarımızla konuşup anlaşabildiğimizi fark ettiğimizde çok mutlu oluyorduk. Yine de bazen “* bizim hocalarımız, biz anlayalım diye kolay mı konuşuyorlar, dışardan birisi ile de konuşup anlaşabilecek miyiz? “* diye düşündüğümüz de olabiliyordu. Bir gün Marmara İlahiyatı ziyarete gittiğimizde, oradaki hocalarla da konuşup anlaşabildiğimizi görmem benim için çok anlamlı ve özel bir duygu oluşturdu. Çünkü bu uygulama konuşup anlaşmakta ilerlediğimizin göstergesi ve ispatıydı. Hele hocalarımızın Arap arkadaşları Kampta bizi ziyarete geldiğinde, onlarla da konuşup anlaşabildiğimizi görüp yaşamak, özgüvenimizi daha da artırmıştı.

Her şeye rağmen “Seviye Tespit Mülakatı” yapıldığı gün hepimiz çok heyecanlıydık. Ama o gün 60 öğrenci olarak, Arapça öğrenmek için 45 günün yeterli olabileceğini gösterdik ve ispatladık. Hatta mülakata katılan hocalardan bazıları, bizim önceden Arapça bilmediğimize inanamadılar ve ben bunun için kendimle ve bütün kardeşlerimle gurur duydum.

Bu kampta çok güzel insanlar tanıdık ve çok güzel arkadaşlıklar edindik. Çok özel hocalarımız oldu, Allah hepsinden razı olsun. Özellikle hiçbir eksiklik yaşamamamız için gecesini gündüzüne katan Ayşe İbrahimoglu Güner ve Elif İbrahimoglu (Çetinkaya) hocalarımıza ve bu projenin mimari ve yönetmeni Ahmet Ziya İbrahimoglu hocamıza ömür boyu duacı olacağız inş.

07/09/2022

Maşita Gökçe

Almanya Philipps-Universität Marburg

3.Sınıf öğrencisi